

Денис Мандичев,
доктор юридичних наук,
суддя
Господарського суду міста Києва
ORCID: 0000-0002-0355-8160

<https://doi.org/10.32782/2306-9082/2021-43-9>

УДК 347.736

Судовий контроль у процедурі банкрутства фізичних осіб

Однією з новацій Кодексу України з процедур банкрутства стало введення новел щодо банкрутства фізичних осіб. Згідно зі статтею 1 Кодексу України з процедур банкрутства реструктуризація боргів боржника – судова процедура у справі про неплатоспроможність фізичної особи, що застосовується з метою відновлення платоспроможності боржника шляхом зміни способу та порядку виконання його зобов'язань за планом реструктуризації боргів боржника [1]. Розвиток українського законодавства, починаючи із Закону України від 14.05.1992 р. № 2343-XII «Про банкрутство», переконує, що традиційно український законодавець визначав суб'єктами процедури банкрутства виключно юридичних осіб-суб'єктів господарювання [2; 3]. При цьому з 1 січня 2000 року (з набуттям чинності Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» в редакції від 30.06.1999 р. № 784-XIV) процедура банкрутства передбачає для таких суб'єктів можливість реструктуризації та погашення грошових вимог кредиторів за допомогою процедури санації – системи заходів, спрямованих

на оздоровлення фінансово-господарського становища боржника [3; 4]. Але не тільки юридична, а й фізична особа може опинитися у скрутному становищі і потребувати заходів із фінансового оздоровлення. Тимчасові фінансові труднощі у кожного громадянина можуть статися у разі втрати роботи, розлучення, надання матеріальної допомоги дітям, втрати родичів чи годувальників і, нарешті, свого здоров'я. Трапляються ситуації, коли особа опиняється у скрутному становищі не зі своєї вини і, як наслідок, втрачає можливість продовжувати займатись своєю звичайною професійною діяльністю. Тому саме з метою допомоги фізичній особі, яка опинилася у скрутній життєвій ситуації, була введена процедура банкрутства фізичних осіб.

Слід акцентувати, що є непоодинокі випадки, коли зазначена процедура застосовується недобросовісними особами для «законного» ухилення від погашення заборгованості та її списання у законний спосіб. Так, наприклад, особи, які мають заборгованість за споживчими кредитами, виданими у спрощеному порядку (як-от «Швидко

гроші»), звертаючись до суду з метою бути визнаними банкрутами, хочуть домогтись прощення (списання) заборгованості «руками» суду.

Спираючись на зазначене, особливої актуальності набуває питання судового контролю на всіх стадіях процедури банкрутства фізичних осіб.

Метою дослідження є виявлення проблем судового контролю в процедурі банкрутства та розроблення пропозицій з їх усунення, які допоможуть законодавцеві в подальшому вдосконалити правовий механізм процедури банкрутства.

Судовий контроль як складний та багатоаспектний елемент виконання судом своєї головної функції – відправлення правосуддя – на сучасному етапі є предметом пильної уваги науковців. Загальнотеоретичним проблемам судового контролю приділяли увагу В. Авер'янов [5], В. Стефанюк [6, с. 489–500], К. Рудой [7, с. 140–143] та ін., процедурні питання судового контролю досліджували О. Кондратьєв [8, с. 128], Л. Сушко [9, с. 23] та ін., сутність судового контролю в адміністративному процесі та судочинстві вивчали Р. Кайдашев [8, с. 128], О. Сасевич [10, с. 237–238], А. Фокіна [11] та ін., у кримінальному – І. Шаповалова [12], В. Чорнобук [13, с. 211], Д. Пеший [14, с. 135–140], В. Марчак [15, с. 141–146] та ін., у господарському судочинстві – П. Хотинець [16, с. 274–282], Ю. Твердохліб [17, с. 307–317], Ю. Хорунжий [18, с. 111–118] та ін. Окремі аспекти судового контролю за діяльністю органів державної влади та місцевого самоуправління ставали предметом наукових пошуків О. Савчука [19], Б. Гудзя [20, с. 218], Р. Тракала [21, с. 20], С. Павленка [22, с. 19] та ін.

Незважаючи на пильну увагу, що приділяється науковцями на сучасному етапі судовому контролю, дослідження сутності судового контролю в процедурі банкрутства фізичних осіб залишається

поза увагою як наукової спільноти, так і законодавця, тоді як це питання потребує дослідження, виявлення проблем у цій сфері та розроблення пропозицій із їх усунення, які допоможуть законодавцеві в подальшому вдосконалити правовий механізм процедури банкрутства, що зумовлює актуальність викладеного дослідження.

Процедура банкрутства, зокрема фізичної особи, включає низку послідовних та сукупних процесуальних і позапроцесуальних дій учасників процесу, що супроводжуються поданням доказів, пояснень, заперечень тощо. Стосовно кожної з них має здійснюватися судовий контроль.

Статтею 115 Кодексу України з процедур банкрутства передбачено, що провадження у справі про неплатоспроможність боржника-фізичної особи може бути відкрито лише за заявою боржника. Здійснюючи судовий контроль на цій стадії, необхідно пам'ятати, що її метою є задоволення вимог кредиторів та відновлення платоспроможності боржника, тому боржник, ініціюючи справу про неплатоспроможність щодо себе, повинен запропонувати справедливую реструктуризацію своїх зобов'язань, а кредитори, які входять у процедуру реструктуризації в межах справи про неплатоспроможність фізичної особи, мають розраховувати на одержання грошових коштів після такої реструктуризації. Досягнення цієї мети можливе лише за умови, коли боржник дійсно бажає виконати взяті на себе грошові зобов'язання, але не може їх виконати в повному обсязі належним чином через певні причини або короткий часовий період. Сутність судового контролю на цій стадії полягає в тому, що суддя має визначити, чи повно та всебічно боржник сприяє кредиторам і арбітражному керівнику у встановленні свого реального майнового стану. Як наслідок, формується суб'єктивна оцінка судді щодо того, чи дійсно особа намагається

досягти об'єктивного структурованого збалансування та вирішення проблеми з кредиторами шляхом затвердження реального плану реструктуризації, який буде задовольняти і кредитора, і боржника; чи боржник прагне ухилитися від погашення заборгованості та її списання у правовий спосіб.

Виникає закономірне питання: яким чином це зробити і чи передбачив законодавець процесуальний механізм, який дозволить судді здійснити судовий контроль на цій стадії процедури банкрутства фізичної особи?

Згідно з пунктами 2, 3 частини 2 статті 123 Кодексу України з процедур банкрутства основними завданнями зборів кредиторів у процедурі реструктуризації боргів боржника є, зокрема, розгляд проекту плану реструктуризації боргів боржника; прийняття рішення про схвалення плану реструктуризації боргів боржника або про звернення з клопотанням до господарського суду про перехід до процедури погашення боргів боржника або про закриття провадження у справі про неплатоспроможність [1]. Метою і завданням процедури реструктуризації боргів є забезпечення розгляду кредиторами розробленого боржником проекту плану реструктуризації боргів для відновлення його платоспроможності. Розроблення боржником такого документа є закономірними очікуваннями кредиторів (як у частині розгляду, так і в частині фактичного погашення вимог у межах процедури).

Відповідно до частини 4 статті 116 Кодексу України з процедур банкрутства (разом із заявою про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність) боржник зобов'язаний подати пропозиції щодо реструктуризації боргів (проект плану реструктуризації боргів) [1]. Тобто боржник, подаючи заяву до господарського суду про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність, повинен скласти проект плану

реструктуризації, який потім розробляється, уточняється та погоджується з кредиторами. Відсутність розробленого боржником проекту плану реструктуризації та його неподання на розгляд кредиторам свідчить про те, що мета процедури реструктуризації боргів, передбачена Кодексом України з процедур банкрутства, не виконується. Невиконання мети попередньої процедури виключає можливість переходу до іншої процедури в провадженні про неплатоспроможність фізичної особи.

Вимоги до форми та змісту плану реструктуризації боргів закріплюються у статті 124 Кодексу України з процедур банкрутства, якою передбачається, що зазначений план повинен містити: обставини, які спричинили неплатоспроможність боржника; інформацію про визнані судом вимоги кредиторів із зазначенням їх розміру та черговості задоволення; інформацію про майновий стан боржника за результатами проведених заходів із виявлення та складання опису майна боржника (проведення інвентаризації); інформацію про всі доходи боржника, зокрема такі, які боржник розраховує отримати протягом процедури реструктуризації боргів; розмір суми, яка щомісяця буде виділятися для погашення вимог кредиторів; вимоги кредиторів до боржника, які будуть прощені (списані) у разі виконання плану реструктуризації боргів; розмір суми, яка щомісяця залишатиметься боржнику на задоволення побутових потреб, у розмірі не менше одного прожиткового мінімуму на боржника та на кожному особу, яка перебуває на його утриманні [1].

Таким чином, сутність судового контролю під час подання заяви про визнання фізичної особи банкрутом полягає у перевірці суддею підготовки боржником проекту плану реструктуризації та його подання на розгляд кредиторам. Натепер можна говорити, що у законодавстві розроблений процесуальний механізм, який дозволяє судді

забезпечити судовий контроль за підготовкою плану реструктуризації боргів боржника під час подання заяви про визнання фізичної особи банкрутом.

Після відкриття провадження у справі про неплатоспроможність фізичних осіб розширюється коло суб'єктів, на яких розповсюджується судовий контроль. На цій стадії в процедурі з'являється нова процесуальна фігура – арбітражний керуючий, на якого покладається низка обов'язків, передбачених статтею 114 Кодексу України з процедур банкрутства, а саме: організація виявлення майна боржника та складання його опису (проведення інвентаризації); визначення вартості майна; участь у розробленні плану реструктуризації боргів боржника; забезпечення його розгляду зборами кредиторів та подання на затвердження до господарського суду; відкриття спеціального рахунку для розрахунків із кредиторами; погашення вимог кредиторів відповідно до черговості, визначеній у процедурі погашення боргів боржника, а якщо планом реструктуризації передбачено продаж майна боржника – відповідно до плану реструктуризації за рахунок коштів, отриманих від продажу такого майна; якщо планом реструктуризації передбачено продаж майна боржника – звітування перед господарським судом та зборами кредиторів про результати продажу майна боржника протягом трьох робочих днів із дати такого продажу; виконання функцій з управління та розпорядження майном боржника тощо [1]. Судовий контроль за арбітражним керуючим у процедурі банкрутства фізичних осіб полягає у наданні оцінки діям арбітражного керуючого щодо добросовісності виконання ним своїх повноважень та його неупередженості. Проте процесуальний механізм, який дозволив би судді забезпечити судовий контроль на цій стадії процедури банкрутства фізичної особи, наразі в законодавстві відсутній.

Під час самого провадження у процедурі визнання фізичної особи боржником судовий контроль щодо боржника (у разі недобросовісних дій та умисного ухилення від виконання своїх обов'язків) може реалізовуватись крізь призму приписів статті 118 Кодексу України з процедур банкрутства шляхом забезпечення вимог кредиторів, як-от: заборона боржнику укладати правочини (договори); зобов'язання боржника передати майно, інші цінності на зберігання третім особам; вчинення або утримання від учинення певних дій; заборона боржнику розпоряджатися його нерухомим майном та цінними паперами; накладення арешту на конкретне майно боржника; інші заходи для збереження майна боржника; заборона виїзду боржника за кордон [1]. Отже, судовий контроль під час провадження у процедурі визнання фізичної особи боржником полягає у перевірці суддею того, чи не вдається боржник до недобросовісних дій та умисного ухилення від виконання своїх обов'язків. На підставі викладеного зазначимо, що у законодавстві розроблений процесуальний механізм, який дозволяє судді забезпечити судовий контроль під час провадження у процедурі банкрутства фізичної особи.

Особливу увагу слід звернути на судовий контроль на стадії розгляду справи про неплатоспроможність фізичних осіб щодо оцінки рішення зборів кредиторів боржника. Відповідно до статті 123 Кодексу України з процедур банкрутства основними завданнями зборів кредиторів у процедурі реструктуризації боргів боржника є: 1) розгляд звіту керуючого реструктуризацією про результати перевірки декларації про майновий стан боржника; 2) розгляд проекту плану реструктуризації боргів боржника; 3) прийняття рішення про схвалення плану реструктуризації боргів боржника або про звернення з клопотанням

до господарського суду про перехід до процедури погашення боргів боржника або про закриття провадження у справі про неплатоспроможність [1]. Основною проблемою, що виникає на практиці на цій стадії, є те, що кредитори часто не погоджуються із запропонованим боржником планом реструктуризації, бо пропозиції боржника не задовольняють очікувань (не враховують виплату відсотків за кредитами). Фізичні особи, які звертаються із заявами про визнання їх банкрутами, не володіють ресурсами, достатніми для виконання боргових зобов'язань, тобто намагаються забезпечити сплату більшої частини боргів, із чим кредитори, звісно, не погоджуються і, як наслідок, подають клопотання про закриття провадження у справі. Проте закриття провадження у справі суперечить меті Книги IV Кодексу України з процедур банкрутства та не узгоджується з принципами господарського судочинства, зокрема з принципом справедливості. Так, закриття провадження у справі визнання фізичної особи банкрутом обмежує право цієї особи на відновлення свого фінансового становища, задля чого він і звертається до суду. Судовий контроль на цій стадії полягає в оцінці фактичної спроможності боржника та реальності вимог кредиторів. У такому разі суд, реалізуючи судовий контроль, повинен філігранно віднайти баланс між

інтересами кредиторів та фінансовим станом неплатоспроможного боржника. Однак у суду (як у «контролера») відсутні процесуальні інструменти, щоб затвердити план реструктуризації за власною ініціативою, зваживши баланс інтересів усіх кредиторів та боржника, а також перевіривши такий план на відповідність приписам Кодексу України з процедур банкрутства. На наш погляд, є необхідність розширення повноважень суду для вчинення таких дій.

Підсумовуючи зазначене, констатуємо, що сутністю судового контролю в процедурі банкрутства фізичної особи є комплекс дій судді з перевірки та оцінки процесуальних дій окремих учасників справи, а саме: підготовки боржником проекту плану реструктуризації та його подання на розгляд кредиторам, а також надання йому відповідної оцінки; добросовісності боржника та неухилення його від виконання своїх обов'язків тощо. Натепер процесуальне законодавство України не містить правового механізму забезпечення суддею балансу між інтересами кредиторів та фінансовим станом неплатоспроможного боржника, а також реалізації такого балансу в процедурі банкрутства фізичної особи. Забезпечення такого балансу інтересів можливе, на нашу думку, шляхом розширення повноважень суду для забезпечення судового контролю в процедурі банкрутства.

Список використаних джерел

1. Кодекс України з процедур банкрутства від 18.10.2018 № 2597-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text>
2. Про введення в дію Закону України «Про банкрутство»: постанова Верховної Ради України від 14.05.1992 № 2343-XII.. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2344-12#Text>
3. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом : Закон України від 14.05.1992 № 2343-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2343-12#Text>
4. Про внесення змін до Закону України «Про банкрутство» : Закон України від 30.06.1999 № 784-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/784-14#Text>
5. Авер'янов В.Б. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики: навч. посіб. URL: <http://pravoznavec.com.ua/books>

6. Стефанюк В.С. Судовий контроль: поняття і види. Виконавча влада і адміністративне право. За заг. ред. В. Б. Авер'янова. Київ : Видавничий Дім «Ін-Юре». 2002. С. 489–500.

7. Рудой К.М. Судовий контроль в Україні: стан та перспективи розвитку. *Право і безпека*. 2004. № 3/1. С. 140–143.

8. Кайдашев Р.П. Сутність судового контролю в адміністративному процесі України. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ: збірник наукових праць*. 2015. № 3 (77). С. 128.

9. Сушко Л.П. Організаційно-правові засади здійснення судового контролю в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук за спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Київ, 2009. 213 с.

10. Сасевич О.М. Поняття та правова природа судового контролю за виконанням судових рішень в адміністративному судочинстві. *Вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2014. Вип. № 1 (Т. 2). С. 237–238.

11. Фокіна А. Удосконалення форм судового контролю в адміністративному судочинстві України. URL: file:///C:/Users/Admin/Downloads/45-Article%20Text-87-1-10-20191122%20(1).pdf

12. Шаповалова І. Судовий контроль за процесуальними діями, бездіяльністю та рішеннями слідчих та прокурорів на стадії досудового розслідування. URL: <https://advokaty.dp.ua/wp-content/uploads/2019/05/SHapovalova-I.-S.-Zdijsnennya-sudovogo-kontrolyu-za-dosudovym-rozsliduvannyam-prezentatsiya.pdf>

13. Чорнобук В.І. Законність та обґрунтованість процесуальних рішень судді в порядку судового контролю у досудових стадіях кримінального процесу : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Одеса. 2007. 211 с.

14. Пеший Д.А. Судовий контроль як засіб забезпечення законності в досудовому кримінальному провадженні. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція»*. 2014. № 10.1. Т. 2. С. 135–140.

15. Марчак В.Я. Судовий контроль за дотриманням прав людини згідно з кримінальним процесуальним законодавством України. *Юридичний Часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 141–146.

16. Хотинець П. Форми реалізації функції судового контролю в господарському судочинстві. *Право України*. 2013. № 7. С. 274–282.

17. Твердохліб Ю. Суб'єкти здійснення контролю у сфері арбітражного управління у процедурі банкрутства. *Право України*. 2014. № 2. С. 307–317.

18. Хорунжий Ю.А. Щодо окремих аспектів правозастосування нового Порядку контролю за діяльністю арбітражних керуючих. *Санація і банкрутство*. 2013. № 4. С. 111–118.

19. Савчук О. Судовий контроль за законністю адміністративної діяльності органів державної фіскальної служби України. URL: <http://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2018/jun/13192/170-174.pdf>

20. Гудз Б.Д. Судовий контроль за законністю адміністративної діяльності органів виконавчої влади : дис. ... канд. юрид. наук за спеціальністю 12.00.07. Нац. авіац. ун-т. Київ. 2013. 218 с.

21. Тракало Р.І. Судовий контроль за дотриманням права на повагу до приватного життя : автореф. дис. ... канд. юрид. наук за спеціальністю 12.00.09. Київ. 2014. 20 с.

22. Павленко С. Засоби забезпечення законності та правопорядку діяльності органів місцевого самоврядування : автореф. дис. ... канд. з держ. упр. 25.00.04. Запоріжжя. 2010. 19 с.

Мандичев Д. В. Судовий контроль у процедурі банкрутства фізичних осіб

У статті досліджено проблеми судового контролю в процедурі банкрутства фізичних осіб. Обґрунтовано, що процедура банкрутства фізичної особи включає низку послідовних та сукупних процесуальних і позапроцесуальних дій учасників процесу,

що супроводжуються поданням доказів, пояснень, заперечень тощо. Щодо кожної з них повинен здійснюватися судовий контроль.

Дослідження показало, що процесуальний механізм, який дозволяє судді забезпечити судовий контроль над підготовкою плану реструктуризації боргів боржника під час подання заяви про визнання фізичної особи банкрутом; над арбітражним керуючим у процедурі банкрутства фізичних осіб, який полягає у наданні оцінки діям арбітражного керуючого щодо добросовісності виконання ним своїх повноважень та його неупередженості, уже розроблено. Проте процесуальний механізм, який дозволив би судді забезпечити судовий контроль на стадії процедури банкрутства фізичної особи, на сучасному етапі в законодавстві не розроблений. Під час провадження у процедурі визнання фізичної особи боржником судовий контроль полягає у перевірці суддею того, чи не вдається боржник до недобросовісних дій та умисного ухилення від виконання своїх обов'язків. Далі необхідно оцінити фактичну спроможність боржника та реальність вимог кредиторів. Тому суд, реалізуючи судовий контроль, повинен філігранно віднайти баланс між інтересами кредиторів та фінансовим станом неплатоспроможного боржника. Однак у суду (як у «контролера») відсутні процесуальні інструменти, щоб затвердити план реструктуризації за власною ініціативою, зваживши баланс інтересів усіх кредиторів та боржника, а також перевірити такий план на його відповідність приписам Кодексу. Це актуалізує необхідність розширення повноважень суду для вчинення таких дій.

Констатовано, що сутністю судового контролю в процедурі банкрутства фізичної особи є комплекс дій судді з перевірки та оцінки процесуальних дій окремих учасників справи. Акцентовано, що натеper процесуальне законодавство України не містить правового механізму забезпечення суддею балансу між інтересами кредиторів і фінансовим станом неплатоспроможного боржника та його реалізації в процедурі банкрутства фізичної особи. Запропоновано забезпечити здійснення такого балансу інтересів шляхом розширення повноважень суду для забезпечення судового контролю у процедурі банкрутства.

Ключові слова: судовий контроль, боржники, кредитори, процедура банкрутства, фізичні особи, баланс інтересів.

Мандычев Д. В. Судебный контроль в процедуре банкротства физических лиц

В статье исследованы проблемы судебного контроля в процедуре банкротства физических лиц. Обосновано, что процедура банкротства физического лица включает в себя ряд последовательных и совокупных процессуальных и внепроцессуальных действий участников процесса, которые сопровождаются представлением доказательств, объяснений, возражений и т.п. Относительно каждого из них должен осуществляться судебный контроль.

Исследование показало, что процессуальный механизм, который позволяет судье обеспечить судебный контроль: за подготовкой плана реструктуризации долгов должника при подаче заявления о признании физического лица банкрутом; за арбитражным управляющим в процедуре банкротства физических лиц, который заключается в предоставлении оценки действиям арбитражного управляющего относительно добросовестности выполнения им своих полномочий и его беспристрастности, уже разработан. Однако процессуальный механизм, который позволил бы судье обеспечить судебный контроль на стадии процедуры банкротства физического лица, на современном этапе в законодательстве не разработан. Во время производства по процедуре признания физического лица должником судебный контроль заключается в проверке судьей того, не совершает ли должник недобросовестные действия и умышленно уклоняется от выполнения своих обязанностей. Далее необходимо оценить фактическую способность должника и реальность требований кредиторов. Поэтому суд, реализуя судебный контроль, должен филигранно найти баланс между интересами кредиторов и финансовым состоянием неплатежеспособного должника. Однако у суда (как у «контролера») отсутствуют процессуальные инструменты, чтобы утвердить план реструктуризации по собственной

инициативе, учитывая баланс интересов всех кредиторов и должника, а также проверить такой план на его соответствие предписаниям Кодекса. Это актуализирует необходимость расширения полномочий суда для совершения подобных действий.

Констатировано, что сутью судебного контроля в процедуре банкротства физического лица является комплекс действий судьи по проверке и оценке процессуальных действий отдельных участников дела. Акцентировано, что на данный момент процессуальное законодательство Украины не содержит правового механизма обеспечения судьей баланса интересов кредиторов и финансовым состоянием неплатежеспособного должника, а также его реализации в процедуре банкротства физического лица. Предложено обеспечить осуществление такого баланса интересов путем расширения полномочий суда для обеспечения судебного контроля в процедуре банкротства.

Ключевые слова: судебный контроль, должники, кредиторы, процедура банкротства, физические лица, баланс интересов.

Mandychev D. Judicial control in bankruptcy procedure of individuals

The article examines the problems of judicial control in the bankruptcy proceedings of individuals. It is substantiated that the bankruptcy procedure, including of an individual, contains several consecutive and cumulative procedural and non-procedural actions of the process participants, accompanied by the submission of evidence, explanations, objections, etc. Each of them must be carried out under judicial control.

The study showed that the procedural mechanism that allows a judge to ensure judicial control: the preparation of a plan for debt restructuring of the debtor when filing an application for recognition of an individual bankrupt; for the arbitration trustee in the bankruptcy procedure of individuals, which is to assess the actions of the arbitration trustee on the good faith performance of his powers and his impartiality, has already been developed. However, the procedural mechanism that would allow a judge to ensure judicial control over the bankruptcy procedure of an individual is currently absent in the legislation. During the proceedings in the procedure of recognition of an individual as a debtor, judicial control consists of the judge checking whether the debtor fails to act in bad faith and intentional evasion of his duties. Next, it is necessary to assess the actual capacity of the debtor and the reality of creditors' claims. That is why the court, exercising judicial control, must filigree find a balance between the interests of creditors and the financial condition of the insolvent debtor. However, the court as a "controller" does not have the procedural tools to approve a restructuring plan on its own initiative, weighing the balance of interests of all creditors and the debtor, and to verify such a plan for its compliance with the Code. This indicates the need to expand the powers of the court to commit such acts.

It is stated that the essence of judicial control in the bankruptcy procedure of an individual is a set of actions of a judge to inspect and evaluate the procedural actions of individual participants in the case. It is emphasized that currently, the procedural legislation of Ukraine does not contain a legal mechanism to ensure a balance between the interests of creditors and the financial condition of the insolvent debtor, and its implementation in the bankruptcy proceedings of an individual by the judge. It was proposed to ensure the implementation of such a balance of interests by expanding the powers of the court to ensure judicial review in bankruptcy proceedings.

Key words: judicial control, debtors, creditors, bankruptcy procedure, individuals, balance of interests.